2024/1739

24.6.2024

RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/1739

af 24. juni 2024

om ændring af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 215,

under henvisning til Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed ([1]),

under henvisning til fælles forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 ([2]) giver virkning til restriktive foranstaltninger, der er fastsat i afgørelse 2014/145/FUSP.

(2) Den 24. juni 2024 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2024/1738 ([3]) om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP. Afgørelse (FUSP) 2024/1738 indfører en fravigelse, der gør det muligt at frigive pengemidler, der er indefrosset som følge af, at en formidlende bank, der er opført på listen, er involveret i overførslen heraf, på betingelse af at overførslen sker mellem to fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der ikke er opført på listen, og at den foretages ved hjælp af konti i kreditinstitutter, der ikke er opført på listen. Afgørelse (FUSP) 2024/1738 indfører også en fravigelse, som giver tilladelse til frigivelse af pengemidler, der er indefrosset, som følge af at en udstedende bank, der er opført på listen, er involveret i overførslen heraf, på betingelse af at overførslen sker mellem to fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, som ikke er opført på listen.

(3) Det er hensigtsmæssigt at præcisere, at den beskyttelse mod erstatningsansvar, der gives EU-erhvervsdrivende, hvis de ikke vidste og ikke havde rimelig grund til at formode, at deres handlinger ville være i strid med Unionens restriktive foranstaltninger, ikke kan påberåbes, hvis de EU-erhvervsdrivende ikke har udvist passende due diligence. Det er hensigtsmæssigt at tage behørigt hensyn til offentligt eller umiddelbart tilgængelige oplysninger i forbindelse med gennemførelsen af en sådan due diligence. Derfor kan en EU-erhvervsdrivende f.eks. ikke med held kunne påberåbe sig en sådan beskyttelse, når vedkommende beskyldes for at have overtrådt de relevante restriktive foranstaltninger, fordi vedkommende ikke har foretaget enkle kontroller eller inspektioner.

(4) For at sikre overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols fortolkning i sag C-72/11 bør bestemmelsen om forbud mod omgåelse ændres for at præcisere, at kravene til viden og forsæt ikke kun er opfyldt, når en person med vilje søger det formål eller den følge, at restriktive foranstaltninger omgås, men også når en person, der deltager i en aktivitet, der har til formål eller til følge at omgå restriktive foranstaltninger, er klar over, at en sådan deltagelse kan have dette formål eller denne følge, og samtykkende affinder sig med denne mulighed.

(5) Det er hensigtsmæssigt at indføre en bestemmelse, der skal gøre det muligt for medlemsstaternes statsborgere og virksomheder at opnå kompensation fra russiske personer og enheder, der har forvoldt dem skade. Dette omfatter skader, der er forvoldt de virksomheder, som de ejer eller kontrollerer, i forbindelse med en kontrakt eller en transaktion, hvis gennemførelse blev påvirket af de foranstaltninger, der blev pålagt i henhold til forordning (EU) nr. 269/2014, forudsat at den pågældende statsborger eller virksomhed i en medlemsstat ikke i praksis har adgang til retsmidler, f.eks. i henhold til den relevante bilaterale investeringsoverenskomst. En sådan kompensation kan kræves ved medlemsstaternes retter i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EU-retten og medlemsstaternes ret vedrørende jurisdiktion og retsprocedurer i civil- og handelsretlige sager, herunder vedrørende eventuelle procedurer om foreløbige retsmidler.

([1]) EUT L 78 af 17.3.2014, s. 16.
([2]) Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT L 78 af 17.3.2014, s. 6).
([3]) Rådets afgørelse (FUSP) 2024/1738 af 24. juni 2024 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT L, 2024/1738, 24.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1738/oj).

(6) Med henblik på at øge kendskabet til håndhævelsesforanstaltninger er det hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne rapporterer om sanktioner, der pålægges for overtrædelse af de restriktive foranstaltninger.

(7) Hvis en fysisk eller juridisk person frivilligt, fuldstændigt og rettidigt videregiver oplysninger om en overtrædelse af de restriktive foranstaltninger, bør det være muligt for de nationale kompetente myndigheder at tage hensyn hertil, når de anvender sanktioner, alt efter hvad der er relevant, i overensstemmelse med national forvaltningsret eller anden relevant national ret eller regler. De foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1226 ([4]) ,og kravene heri vedrørende formildende omstændigheder finder anvendelse.

(8) I overensstemmelse med Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitiks mål om at bevare freden, styrke den internationale sikkerhed og fremme internationalt samarbejde, demokrati og retsstatsprincippet og mere specifikt de mål, der forfølges med afgørelse 2014/145/FUSP, er det hensigtsmæssigt at sikre, at de dokumenter, som Rådet, Europa-Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»den højtstående repræsentant«) er i besiddelse af, vedrørende håndhævelsen af de restriktive foranstaltninger, der er fastsat i forordning (EU) nr. 269/2014, eller vedrørende forebyggelse af overtrædelsen eller omgåelsen af disse foranstaltninger, er omfattet af tavshedspligt og nyder den beskyttelse, der følger af de regler, der gælder for EU-institutionerne, eftersom oplysningerne i disse dokumenter kan anvendes til at hindre håndhævelsen af disse foranstaltninger eller til at kompromittere deres effektivitet, eftersom de berørte personer og enheder kan handle på en sådan måde, at håndhævelsen heraf forhindres. Denne beskyttelse bør også sikres i forbindelse med fælles forslag fra den højtstående repræsentant og Kommissionen om ændring af forordning (EU) nr. 269/2014 og alle dertil knyttede forberedende dokumenter, da videregivelse heraf kan påvirke effektiviteten af foranstaltningerne i afgørelse 2014/145/FUSP og i nævnte forordning og forberedelsen af fremtidige forslag og forhandlingerne på grundlag heraf. Visse foranstaltninger, der indgår i sådanne fælles forslag, og som af forskellige grunde ikke kan vedtages af Rådet, medtages ofte af den højtstående repræsentant og Kommissionen i efterfølgende forslag. Det er vigtigt at beskytte denne initiativret mod enhver påvirkning fra offentlige eller private interesser, som uden for organiserede høringer forsøger at tvinge EU-institutionerne og EU-tjenestegrenene til at foreslå, vedtage, ændre eller nå til enighed om en ændring. Videregivelsen heraf kunne gøre eventuelle nye foranstaltninger til indefrysning af aktiver virkningsløse, fordi deres påtænkte vedtagelse allerede ville være blevet afsløret. Det bør således antages, at videregivelsen af disse dokumenter vil skade Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters sikkerhed eller varetagelsen af deres internationale forbindelser.

(9) Disse foranstaltninger falder ind under anvendelsesområdet for traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og det er derfor nødvendigt at indføre regulering på EU-plan, navnlig for at sikre, at de anvendes ensartet i alle medlemsstaterne.

(10) Forordning (EU) nr. 269/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 269/2014 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 6b indsættes følgende stykker:

»5h. Uanset denne forordnings artikel 2, og forudsat at de pågældende pengemidler blev indefrosset som følge af, at en juridisk person, en enhed eller et organ, der er opført på listen i bilag I til denne forordning, som formidlende bank var involveret i en overførsel af disse pengemidler fra Den Russiske Føderation til Unionen, kan en medlemsstats kompetente myndigheder på sådanne betingelser, som de skønner hensigtsmæssige, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler efter at have konstateret, at overførslen af sådanne pengemidler:

a) sker mellem to fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der ikke er opført på listen i bilag I til denne forordning

b) foretages ved hjælp af konti i kreditinstitutter, der ikke er opført på listen i bilag I til denne forordning, og

c) ikke er i strid med denne forordnings artikel 2, stk. 2, eller artikel 9.

Dette stykke finder ikke anvendelse på indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer, der besiddes af værdipapircentraler som omhandlet i forordning (EU) nr. 909/2014.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1226 af 24. april 2024 om, hvad der skal anses for strafbare handlinger og for sanktioner for overtrædelse af Unionens restriktive foranstaltninger og om ændring af direktiv (EU) 2018/1673 (EUT L, 2024/1226, 29.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1226/oj).

5i. Uanset denne forordnings artikel 2, og forudsat at den pågældende betaling blev indefrosset som følge af, at en overførsel fra Den Russiske Føderation til Unionen blev indledt gennem eller fra en juridisk person, en enhed eller et organ, der er opført på listen i bilag I til denne forordning, kan en medlemsstats kompetente myndigheder på sådanne betingelser, som de finder hensigtsmæssige, give tilladelse til frigivelse af denne indefrosne betaling efter at have konstateret, at overførslen af denne betaling:

a) sker mellem to fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der ikke er opført på listen i bilag I til denne forordning

b) ikke er i strid med denne forordnings artikel 2, stk. 2, eller artikel 9.

Dette stykke finder ikke anvendelse på indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer, der besiddes af værdipapircentraler som defineret i forordning (EU) nr. 909/2014.

Modtagerne af en overførsel som omhandlet i dette stykkes første afsnit må kun være statsborgere i en medlemsstat, i et land, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller i Schweiz eller fysiske personer, der har en midlertidig eller permanent opholdstilladelse i en medlemsstat, i et land, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller i Schweiz.

Der kan i henhold til dette stykke gives én tilladelse pr. ansøger.

Den pågældende medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om enhver tilladelse, der gives i henhold til dette stykke, inden for en uge efter, at tilladelsen er givet.«

2) Artikel 9, stk. 1, affattes således:

»1. Det er forbudt bevidst og forsætligt at deltage i aktiviteter, der har til formål eller til følge at omgå forbuddene i denne forordning, herunder ved at deltage i sådanne aktiviteter uden med vilje at søge dette formål eller denne følge, men være klar over, at en deltagelsen kan have dette formål eller denne følge, og ved samtykkende at affinde sig med denne mulighed.«

3) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 11a*

Enhver person, der er omhandlet i artikel 17, litra c) eller d), har ret til, ved søgsmål ved medlemsstatens kompetente domstole, at kræve erstatning af tab, herunder sagsomkostninger, der er påført denne person som følge af krav indgivet til retsinstanser i tredjelande af personer, enheder og organer, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a) eller b), i forbindelse med enhver kontrakt eller transaktion, hvis gennemførelse direkte eller indirekte helt eller delvis er blevet påvirket af de foranstaltninger, der er pålagt i henhold til denne forordning, forudsat at den pågældende person ikke i praksis har adgang til retsmidlerne i henhold til den relevante jurisdiktion.«

4) Artikel 12, stk. 1, litra b), affattes således:

»b) overtrædelser og håndhævelsesproblemer, sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning og domme afsagt af nationale retsinstanser«.

5) Artikel 15, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, herunder om nødvendigt strafferetlige sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning og kan tage hensyn til frivillig videregivelse af oplysninger om overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning som en formildende omstændighed i overensstemmelse med den respektive nationale ret. Medlemsstaterne fastsætter også passende foranstaltninger til konfiskation af udbyttet af sådanne overtrædelser.«

6) Artikel 16a affattes således:

»*Artikel 16a*

1. Alle oplysninger, der meddeles til eller modtages af Kommissionen i medfør af denne forordning, må kun anvendes af Kommissionen til de formål, til hvilke de blev meddelt eller modtaget.

2. Alle dokumenter, som Rådet, Kommissionen eller den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»den højtstående repræsentant«) er i besiddelse af med henblik på at sikre håndhævelsen af foranstaltningerne i denne forordning eller forhindre overtrædelsen eller omgåelse heraf, er underlagt tavshedspligt og nyder den beskyttelse, der følger af de regler, der gælder for EU-institutionerne. Denne beskyttelse gælder for de fælles forslag fra den højtstående repræsentant og Kommissionen om ændring af denne forordning og for alle dertil knyttede forberedende dokumenter.

Det antages, at videregivelse af ethvert dokument eller forslag omhandlet i første afsnit vil skade Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters sikkerhed eller varetagelsen af deres internationale forbindelser.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 24. juni 2024.

På Rådets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand